

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená advokátkou Mgr. Azrou Drozdek
sídlem Dlouhá 705/16, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2024, č. j.: MV-65228-13/SO-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2024, č. j.: MV-65228-13/SO-2024, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 19. 2. 2024, č. j.: OAM-48453-24/DP-2022, kterým byla podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a s

§ 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě nejprve obecně namítala porušení ust. § 2 a § 3 s.ř., § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. c) z.p.c., čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a § 50 odst. 1 písm. b) z.p.c.
3. S odkazem na ust. § 96 odst. 2 s.ř. by měl být předmětem přezkumu pouze právní a skutkový stav v době vydání prvostupňového rozhodnutí a jakýkoliv pozdější vývoj studia žalobkyně se jeví irelevantním stejně jako žádost o změnu účelu pobytu na účel „ostatní/jiné“ ze dne 9. 4. 2024.
4. První studium žalobkyně bylo toliko přípravným kurzem českého jazyka ke studiu konkrétního bakalářského studijního programu. Získání nedostatečného počtu kreditů pro postup do dalšího ročníku na X. není možné ztotožňovat s „nedostatečným studiem“, když správní orgány nezkoumaly míru časové ani intelektuální investice žalobkyně, zda navštěvovala výuku během akademického roku a zda se fakticky věnovala studiu a výuce. Žalobkyně odkázala na typově podobné rozhodnutí žalované, č. j.: MV-60074-4/SO-2024, v němž byl vysloven závěr, že získání 0 kreditů není bez dalšího dostatečným podkladem pro závěr o neplnění předchozího pobytu. Žalobkyně změnila obor pouze jednou, když úspěšně absolvovala přípravný kurz českého jazyka a poté plynule nastoupila ke studiu na X., což nelze podřadit pod pojem střídání oborů.
5. Úvahy žalované o neplnění účelu pobytu jsou dle žalobkyně v rozporu se zásadami zákonnosti a materiální pravdy, neboť správní orgány nezjistily všechny skutečnosti týkající se plnění účelu studia. Řada úvah žalované nemá oporu ve spolehlivě zjištěném skutkovém stavu. Poněvadž se napadené rozhodnutí jeví nepřezkoumatelným, nebyly splněny podmínky pro vydání výjezdního příkazu podle ust. § 50 odst. 1 písm. b) z.p.c.
6. Vycestování z území představuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně, která na území navázala četné sociální vazby. Na území pobývá její příbuzná X., přičemž žalobkyně s blízkými osobami tráví veškerý volný čas a je na ně značně citově vázaná. Správní orgán I. stupně se měl žalobkyně blíže doptat na existenci rodinných či obdobných vazeb.
7. Závěrem žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení za současného přiznání náhrady nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když se ztotožnila se závěrem prvostupňového orgánu ohledně důvodů zamítnutí žádosti a plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobní námitky se shodují s námitkami uvedenými v odvolání, jež byly vypořádány v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně neplnila svoje studijní povinnosti, tj. neskládala zkoušky a zápočty, a její ničím neprokázané docházení na výuku představuje pouze formální, resp. pasivní, naplňování účelu pobytu. Žalovaná vedla odvolací, a nikoli přezkumné řízení, přičemž napadené rozhodnutí nevydala na základě domýšlení si rozhodných skutečností. Důvod zamítnutí žádosti nespočíval v neplnění účelu předchozího povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a §

37 odst. 2 písm. g) z.p.c., nýbrž tkvěl v nečinění dostatečného pokroku ve studiu ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. 5. 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (dále jen „směrnice č. 2016/801“), takže odkaz na rozhodnutí žalované, č. j.: MV-60074-4/SO-2024, je irelevantní. Předmětem žaloby není výjezdní příkaz, který je jen důsledkem pravomocného rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 6. 12. 2022 podala žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Přiložila Potvrzení o studiu ze dne 2. 12. 2022 vydané společností X., podle něhož v období od 15. 9. 2022 do 31. 8. 2023 studuje v prezenční formě studijní program „X.“.
10. Ze sdělení X., ze dne 2. 2. 2023 soud zjistil, že žalobkyně docházela od 13. 1. 2022 do 27. 5. 2022 do přípravného jazykového kurzu českého jazyka pro cizince, když docházku měla 83 %. Jak plyne ze zprávy společnosti X. ze dne 26. 7. 2023, žalobkyně stále měla možnost přihlásit se sama ke zkouškám, avšak při nesplnění studijních povinností bude k 1. 9. 2023 vyloučena. Stejná společnost ve zprávě ze dne 18. 9. 2023 sdělila, že žalobkyně měla ke dni 31. 8. 2023 ukončeno studium pro nesplnění studijních povinností, neabsolvování zapsaných předmětů a získání 0 kreditů, což potvrdil i výpis zapsaných předmětů. Dále je ve spisovém materiálu obsaženo potvrzení o studiu v akademickém roce 2023/2024 v bakalářském studijním programu v oboru „X.“ vydané dne 18. 7. 2023 společností X.
11. Žalobkyně se dne 16. 10. 2024 seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí, jak soud zjistil z protokolu, č. j.: OAM-48453/DP-2022. K podkladům se nijak nevyjádřila.
12. Dne 19. 2. 2024 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, č. j.: OAM-48453-24/DP-2022, kterým byla žádost zamítnuta a platnost povolení k dlouhodobému pobytu nebyla prodloužena podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a s § 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c. Žalobkyně nečinila ve svém studiu dostatečný pokrok, když za celý akademický rok 2022/2023 nezískala ani jeden kredit na X. Pokud by skutečně studovala, zapsala by se alespoň k pokusu absolvovat zápočet či zkoušku, namísto toho předložila potvrzení o studiu na další vysoké škole. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že na území České republiky nepobývají rodiče žalobkyně, která je nadto svobodná a bezdětná, pročez je vyloučen zásah do jejího rodinného a soukromého života.
13. Žalobkyně se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolala, odvolací námitky se povětšinou shodují s námitkami žalobními.
14. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 2. 9. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci
ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
17. Podle ust. § 37 odst. 2 písm. a) z.p.c. *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2.*
18. Podle ust. § 44a odst. 3 z.p.c. *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu na úředním tiskopisu, na kterém se podává žádost o vydání tohoto povolení. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 7 a § 55 vztahují obdobně.*
19. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c. *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
20. Podle čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice 2016/801 *členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe.*
21. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v § 68 odst. 2, 3 a § 90 s.ř. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaná vycházela, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinila a jakými úvahami se řídila při hodnocení podkladů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), č. j.: 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil skutkové závěry (např. rozsudek NSS, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn. nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (např. rozsudek NSS, č. j.: 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatěžuje.
22. Správní orgány shledaly jinou závažnou překážku pobytu cizince na území ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c. ve skutečnosti, že žalobkyně prokazatelně nečinila dostatečný pokrok ve studiu ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice č. 2016/801. S ohledem na pobytovou historii žalobkyně na území, kdy pobývá na území na základě pobytového oprávnění za účelem studia od roku 2021 a kdy po kurzu českého jazyka pro přípravu na studium na vysoké škole zvolila zcela odlišný obor studia, v němž nezískala žádné kredity, a přitom se přihlásila ke studiu dalšího odlišného oboru, správní orgány dospěly k závěru, že popsané jednání odpovídá důvodům pro neprodloužení doby platnosti povolení k

dlouhodobému pobytu podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c., resp. lze je definovat jako jinou závažnou překážku pobytu cizince na území, přičemž není ve veřejném zájmu, aby na území pobývali cizinci, kteří neplní účel pobytu, pro který jim byl pobyt na území povolen.

23. Podle rozsudku NSS ze dne 14. 1. 2016, č. j.: 7 Azs 313/2015-35: *„Zákon o pobytu cizinců je založen na tom, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním či studiem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7As 82/2011-81).“* Je přitom věcí suverénního státu, za jakých podmínek cizince vpustí či nevpuští na vlastní území a zda shledá, že důvody pro vpuštění této osoby na území přetrvávají i poté, kdy uplynula doba, na kterou jí byl vstup a pobyt povolen. NSS pak ve svém rozsudku ze dne 24. 1. 2018, č. j.: 6 Azs 345/2017-37, uvedl: *„V tomto směru lze tedy v zásadě neplnění účelu pobytu považovat za obrožení veřejného pořádku, neboť neplnění účelu pobytu je (s výjimkou, kdy účel není plněn ze závažných důvodů) spojeno s tím, že cizinec využívá povolení pobyt k jiným účelům, než k tomu, který mu byl povolen.“* Povinností cizince při pobytu na území České republiky je plnit účel, pro který mu byl pobytový status vydán, a v případě podání žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu či žádosti o jeho prodloužení je povinností správních orgánů předchozí pobyt cizince na území zhodnotit. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j.: 7 Azs 471/2018-39, v němž je uvedeno: *„Aspekt plnění účelu pobytu je z logiky věci nutné posuzovat ve vztahu k období povoleného pobytu předcházejícímu datum podání žádosti o jeho prodloužení. Zákon o pobytu cizinců totiž vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat. Právě pro tento účel mu totiž bylo povolení k pobytu uděleno. Pokud cizinec nenaplňuje na území České republiky účel, pro který mu bylo uděleno povolení k pobytu, je na místě mu toto povolení k pobytu na území České republiky neprodloužit. Správní orgán proto hodnotí jednání cizince v období, pro které mu bylo povolení k pobytu, o jehož prodloužení se jedná, uděleno.“*
24. Soud se shoduje s názorem správních orgánů, že zjevný a prokazatelně nedostatečný pokrok ve studiu žalobkyně lze podřadit pod jinou závažnou překážku ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c., neboť pobyt cizince na území podmiňuje plnění jednoho z konkrétních účelů v z.p.c. Jak totiž uvedl NSS ve svém rozsudku ze dne 27. 12. 2011, č. j.: 7 As 82/2011-81: *„Povolování dlouhodobého pobytu cizinců slouží k umožnění pobytu za účelem dlouhodobého zaměstnání, podnikání, studia, resp. za jakýmkoli jiným účelem odůvodňujícím pobyt cizince na území České republiky po dobu delší než 90 dnů. Důvody pro zrušení, resp. neprodloužení, tohoto povolení korespondují podle citovaných ustanovení mimo jiné i s neplněním účelu pobytu. [...] Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“*
25. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobkyni bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia přípravného kurzu českého jazyka ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu „X.“, oboru „X.“, na X. na dobu od 2. 2. 2022 do 31. 12. 2022. Dne 6. 12. 2022 žalobkyně podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu stran studia v oboru „X.“ u společnosti X. Studium žalobkyně bylo ukončeno dne 31. 8. 2023 pro nesplnění studijních povinností a nezískání žádných kreditů.

Prvostupňovému orgánu bylo doručeno další potvrzení o studiu žalobkyně ze dne 18. 7. 2023 u společnosti X. v oboru „X.“.

26. Soud zastává názor, že v daném případě byly s ohledem na zjištěný stav věci naplněny podmínky pro aplikaci ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c., neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobkyně na území, která spočívá v tom, že žalobkyně nečiní ve studiu dostatečný pokrok, resp. takové kroky, které vedou k naplnění deklarovaného účelu pobytu, a toto tvrzení má ve správním spisu dostatečnou oporu. V případě žalobkyně nelze hovořit o řádném plnění studijních povinností, dostatečném pokroku ve vzdělávání ani o směřování k jeho úspěšnému absolvování. Správním orgánem prvního stupně bylo prokázáno, že žalobkyně po kurzu českého jazyka pro přípravu na studium na vysoké škole zvolila zcela odlišný obor studia, v němž nezískala žádné kredity, přičemž se přihlásila ke studiu dalšího odlišného oboru. Za daného skutkového stavu lze dospět k závěru, že studijní aktivita, resp. neaktivita, žalobkyně dosahovala takové intenzity, ze které je zřejmé, že žalobkyně zjevně nesměruje k deklarovanému cíli, kterým je řádné ukončení vysokoškolského studia. Žalobkyně nedoložila, že by v průběhu studia řádně plnila studijní povinnosti a studium nedokončila jen z důvodů na její vůli nezávislých.
27. Pokud jde o námitku žalobkyně, že měl být přesně a úplně zjištěn skutkový stav věci, soud ji nepovažuje za důvodnou. Jak správně poukázala žalovaná, NSS v rozsudku 20. 6. 2018, č. j. 3 Azs 133/2017-27, uvedl mj. následující: *„Nadto zdejší soud dodává, že povinnost správního orgánu řádně objasnit stav věci zakotvená v § 3 správního řádu není absolutní a je významně korigována zásadou procesní ekonomie. V souladu s touto zásadou je dostačující, pokud správní orgán zjistí tolik informací, kolik jich potřebuje k tomu, aby učinil rozhodnutí. Nebylo tak povinností správního orgánu I. stupně zjišťovat spolehlivě úplný stav věci. Naopak, pokud byla postavena na jisto skutečnost, která objektivně znemožňovala vyhovění žádosti (neexistence společné domácnosti stěžovatele a jeho dcery), bylo v souladu s požadavky § 3 správního řádu a se zásadou procesní ekonomie, že objasňování dalších skutečností již nebylo správními orgány prováděno. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že ani tato námitka stěžovatele není důvodná.“* V posuzovaném případě byly dle soudu zjištěny všechny rozhodné skutečnosti, žalobkyně v žalobě, ani v odvolání neuvedla, jaké konkrétní další informace měly správní orgány zjišťovat.
28. Žalobkyně nesprávně poukázala na přezkoumání rozhodnutí v režimu ust. § 96 odst. 2 s.ř., ačkoliv v jejím případě probíhalo standardní řízení před orgánem I. stupně a řízení o odvolání. K zahájení přezkumného řízení nedošlo a k aplikaci ust. § 94 an. s.ř. není dán žádný důvod. Soud se rovněž ztotožňuje s žalovanou, že předmětem řízení nebyl výjezdní příkaz, proč se žalobní argumentace s ním spojená jeví zcela bezpředmětnou.
29. K námitce o nevypořádání přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života soud podotýká, že v souvislosti s dokumenty doručenými prvostupňovému orgánu žalobkyně nepoukázala na své soukromé a rodinné poměry. Teprve při podání odvolání, resp. jeho doplnění, se zmínila o příbuzné jménem X., aniž by blíže specifikovala, jaký vztah mezi nimi panuje a zda jsou na sobě nějakým způsobem závislé. Jelikož se jednalo o řízení zahájené na žádost žalobkyně, a bylo tak primárně na ní, aby správním orgánům sdělila vše podstatné, a to i ohledně možného zásahu do svého soukromého a rodinného života (např. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2016, č. j. 5 Azs 262/2015-35), prvostupňový orgán a žalovaná tudíž nepochybily, pokud se otázkám posouzení přiměřenosti dopadů věnovaly toliko stručně.

30. Soud neshledal porušení žalobkyní obecně zmíněných základních zásad činnosti správních orgánů, přičemž žalobkyně ani nenaznačila, v jakém směru neměly být žalovanou dodrženy.
31. K jednoznačnému zjištění skutkového stavu postačovaly dokumenty obsažené ve správním spisu, soud tudíž pro nadbytečnost další dokazování neprováděl. Ostatně, přijetí k dalšímu studiu by nic nemohlo měnit na dosavadním neplnění deklarovaného účelu pobytu, výjezdní příkaz nebyl předmětem tohoto řízení a osobní fotografie zpravidla nejsou způsobilé mnoho prokázat, zvláště ne řádné plnění studijních povinností (resp. reálný pokus studium absolvovat).
32. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. března 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce